

sammenligner med mange andre lande. Vi har faktisk et problem med, at mange mennesker går på arbejde, selv om de er syge, og dermed måske risikerer at blive mere syge. Hvis vi ser på f.eks. børneinstitutioner, er det et problem, at mange går på arbejde, selv om de er syge, fordi de ved, at deres kollegaer ellers skal løbe meget, meget stærkere, og de smitter måske dermed deres kollegaer og børnene, der så smitter forældrene osv. Så jeg tror, at der er mange andre ting, der er værd at kigge på.

Det, vi derimod har et problem med i Danmark, som altså ikke er et for højt sygefravær sammenlignet med andre lande, er, at vi har en meget stor udstødelse fra arbejdsmarkedet. Vi har rigtig mange mennesker, der bliver fuldstændig ødelagt af at gå på arbejde, eller som er blevet ødelagt af, at de ikke har kunnet få et arbejde og har stået uden for arbejdsmarkedet. Det er omkring 700.000 mennesker, der er udstødt fra arbejdsmarkedet. Det er et kæmpe problem, og det skal vi gøre noget ved. Men den måde, som vi mener man skal gøre noget ved det på, er ved at hjælpe de her mennesker. Det er først og fremmest ved at skabe et rummeligt arbejdsmarked, og det er ved at lave en ordentlig tværfaglig indsats i forhold til de mennesker, der er udsat for at blive udstødt af arbejdsmarkedet.

Det, man gør med det her forslag, er i stedet for at piske folk. Vi ved alle sammen godt, at hvis man for alvor skal se, hvad meningen er med lovændringer, der kommer inde fra Folketinget, skal man ikke se på, hvad der står i paragrafferne eller i de fine bemærkninger, så skal man se på økonomistyringen. Økonomistyringen her er der, som vi lige har været inde på i debatten med den radikale ordfører, at kommunerne altså bliver straffet, hvis ikke de pisker de syge i tvangsaktivering. Det er den økonomistyring, der ligger.

Det kan sagtens være, at det resulterer i lave udgifter til sygedagpenge, for det kan være, at der er rigtig mange, der helt mister deres sygedagpenge og så kommer til at stå uden indkomst, og så figurerer de jo ikke længere i statistikkerne over, hvor meget vi udbetaler i sygedagpenge. Men det øger altså problemet med mennesker, der så er blevet helt udstødt af arbejdsmarkedet, og som får meget, meget svære ved at komme tilbage. Så det skubber et kæmpe problem foran os og er samtidig dybt uligkeligt både for de mennesker og deres familier.

Så er der blevet sagt meget om, at det her er bygget på trepartsforhandlinger. Men når man

læser høringssvarene, kan man se, at både LO og FTF, som er med i den aftale, der er lavet, ganske kraftigt lægger afstand til den konkrete udmøntning i lovforslaget på adskillige punkter og ikke ønsker hele den her mistænkeliggørelse af de syge, der er lagt op til i lovforslaget.

Der er jo ingen, der er uenige i, at rigtig mange syge har stor glæde af, at de med det samme kommer i kontakt med et tværfagligt team, der kan hjælpe dem, fordi meget ofte har man en flerhed af problemer, der skal tages hånd om. Der er ingen, der er i tvivl om, at det vil være rigtig godt, hvis man meget hurtigt kan få en udredning af, hvad det er for en sygdom, man har, og hvad der er af behandlingsmuligheder. Det ville være rigtig godt. Det er det, man bl.a. har set i forsøget i Vejle, men det er bare ikke det, der sker her. Det, man gør her, er, at man går ind og pisker de syge til, at de skal ud i noget tvangsaktivering, fuldstændig uanset om det vil være til gavn for det menneske og helbredelsen af det menneske eller ej.

Det, vi kan se her, er, at man overhovedet ikke går ind og ser på arbejdsforholdene, selv om rigtig mange mennesker jo vil have gavn af, at man regulerer på arbejdsforholdene. Jeg har været ude at besøge SYFO, som man har i sundhedsforvaltningen i Københavns Kommune, som hjælper især hjemmehjælpere og andre på det område. Der går de ind og ser på hele mennesket og hele den situation, det er i. De ser også på, hvordan man kan ændre på arbejdsforholdene, så f.eks. en enlig mor med små børn får mulighed for at møde senere på arbejde, så hendes hverdag lige pludselig hænger sammen og hun ikke længere har stress og kan begynde at arbejde igen.

Det her forslag lægger jo overhovedet ikke op til, at det er den type indsats, man kan komme med. Det her handler kun om, at man skal piske de syge, og det handler om, at man også skal prøve at få nogle private aktører ind på markedet, bl.a. som det, vi ser i det ulovlige forsøg, ministeren har sat i værk i Ringsted, hvor man har sendt samtlige de hundrede, der er så uheldige at være født i de år, der gør, at de er med i forsøget, på fitnesscenter.

Der er ganske givet mange syge, der vil have gavn af at komme i gang med noget træning. Der er mange syge, som vil have gavn af, at de skal lave nogle forskellige ting med deres krop, men at samtlige dem, der er blevet udtrukket på grund af deres fødselsår, skulle have bedst af at komme i gang i et fitnesscenter, er altså meget